

Mijn patiënt kan terug naar huis... Kan hij ook terug aan het werk? Een project rond interprofessionele educatie.

Hennaert Stien

Abstract

Arbeidsvragen komen regelmatig voor binnen de fysieke revalidatie, maar ergotherapeuten geven aan dat zij op gebied van arbeidsre-integratie te weinig achtergrondkennis hebben om hun patiënten vanuit de revalidatie op weg te helpen. Interprofessionele educatie zal nodig zijn om de kennis te vergroten bij ergotherapeuten en een aanzet te maken tot meer samenwerking tussen revalidatie en re-integratiediensten.

Het doel van het onderzoek is om de effecten van interprofessionele educatie na te gaan, hiervoor is volgende onderzoeksvraag opgesteld: *'Wat zijn de reacties, veranderingen in kennis en percepties en visies over samenwerking van ergotherapeuten van fysieke revalidatiediensten binnen de Provincie Antwerpen na interprofessionele educatie over de arbeidsre-integratiemogelijkheden vanuit VDAB en partnerorganisaties?'*

Om een antwoord te kunnen geven op deze onderzoeksvraag is een survey onderzoek opgestart waarbinnen 11 revalidatiediensten deelnamen aan een presentatieronde over mogelijkheden tot arbeidsre-integratie vanuit VDAB en partners. Uit deze 11 revalidatiediensten zijn 29 ergotherapeuten geselecteerd om naast de presentatie ook een vragenlijst in te vullen en deel te nemen aan een interview. De ergotherapeuten hebben zich hiervoor vrijwillig opgegeven. Uit de thema-analyse is gebleken dat interprofessionele educatie zeer positief wordt onthaald en dat de kennis over arbeidsre-integratiemogelijkheden effectief is vergroot bij het grootste deel van de ergotherapeuten. Zij willen met deze informatie aan de slag gaan en zij willen arbeidsre-integratie ook aansturen binnen het team. De ergotherapeuten zien meer mogelijkheden ontstaan voor hun patiënten en zien zeer veel taken die al vanuit de revalidatie kunnen uitgevoerd worden in kader van arbeidsre-integratie. Alle ergotherapeuten wensen een samenwerking op te starten met de re-integratiediensten. Zij zien hier veel voordelen in zowel voor de diensten zelf als voor de patiënten. Voor deze samenwerking er komt, zullen er nog heel wat drempels overwonnen moeten worden. In kader van interprofessionele educatie is gebleken uit de analyse dat goede communicatie en informatie uitwisseling als belangrijk worden beschouwd om de samenwerking te doen slagen. Interprofessionele educatie zal dus steeds belangrijk zijn in het proces naar meer samenwerking, maar ook zeker in het behoud van deze samenwerking.

Op basis hiervan wordt aanbevolen om re-integratiebegeleiders in te zetten die een netwerk hebben in de re-integratiediensten, zeer veel ervaring hebben in het toepassen van re-integratiemogelijkheden en kennis hebben over de maatschappelijke structuren en tendensen. Zij kunnen dan de brug slaan tussen revalidatie en re-integratie, met als doel een vlotte doorstroom van de patiënt naar een re-integratietraject op maat. De ergotherapeut is vanuit zijn beroepsprofiel de geschikte persoon om arbeidsre-integratie multidisciplinair aan te sturen. Een participierend actie-onderzoek kan in de toekomst opgezet worden om te evalueren of de inzet van re-integratiebegeleiders een verdere invloed heeft op samenwerking en wat de effecten zijn op re-integratie van de patiënt.